

Fitxa tècnica:

Gazan, Francisco, fl. 1684-1732

[*Sepulcre de Sant Narcís*] / [F. Gazan]. En Gerona : por Geronymo Palol ..., 1691]. 1 làm.; 160x178 mm

[07 C-Es-XVII-Gazán, Francesc.5883](#)

Comentari:

El culte que professa la ciutat de Girona a Narcís, bisbe i màrtir del segle IV, es remunta als voltants del segle XI i s'estableix definitivament arran de la protecció del sant durant el setges francesos de 1285, 1653 i 1684. Segons les cròniques, els impius assetjadors profanaren el sarcòfag de Sant Narcís, del qual sortiren unes mosques "tan grosses e tan grans com una glan" que atacaren soldats i cavalls francesos, fins al punt de fer-los desistir, moment que recull la part inferior d'aquest gravat de Francesc Gazan (c. 1684-1732).

L'any 1691 l'impressor gironí Jeroni Palol estampa aquesta planxa a l'obra de Fra Josep de Girona *Satisfacción a las dificultades...* i també una altra versió del tema a les constitucions sinodals del bisbe Miquel Pontich. En aquest segon cas, a la part superior del sepulcre apareix una imatge de la verge i el nen que aquí veiem substituïda per una invenció al·legòrica. En ella veiem un mascaró flanquejat per la palma del martiri i el llorer de la glòria, acompanyat de dos escuts de Girona custodiats per tres lleons. La representació de Gazan permet exaltar la veneració de les relíquies, tant reforçada després del Concili de Trento, tot evidenciant els beneficis del cos sant durant els múltiples assetjaments. A la part superior ratifica la protecció de Girona, fent-la oficial a través dels diversos elements simbòlics que converteixen la imatge de Sant Narcís i la seva devoció en un signe d'identitat de la pròpia ciutat.

Segons Lluís Prats, l'obra de Gazan pot inspirar-se en una pintura regalada a la col·legiata de Sant Feliu pel bisbe de Tortosa Josep Fageda mentre Francesc Miralpeix considera la possibilitat que la representació parteixi d'altres fonts visuals precedents (Prats, 1991; Miralpeix, 2004, pàg. 79).

(RDM)